

Dato	1. december 2017
Sagsbehandler	Søren Peter Kongsted
Mail	spk@vd.dk
Telefon	7244 3113
Dokument	16/06144
Side	1/6

Placering af sten

Kommunens j. nr.: 05.14.07-G01-51-15

I e-mail af 1. maj 2016 har K klaget over Mariagerfjord Kommunes påbud af 4. april 2016 om at fjerne sten fra den private fællesvej, S-vej.

Hun skriver bl.a., at:

- de siden september 2015 har informeret kommunen om de udlagte sten, og at den ingen indvendinger har haft imod dette
- de hverken har foretaget ændringer på S-vej eller har reguleret trafikken på vejen
- der bliver kørt ulovligt hen over krydset, bl.a. af kommunens renovation
- sagen burde have været forelagt kommunalbestyrelsen til afgørelse
- de mener, at der med kommunens påbud er blevet inddraget 1 m² af deres jord.

I e-mail af 24. marts 2017 har vi fremsendt vores seneste udkast til afgørelse i sagen. Såvel kommunen som K har efterfølgende indsendt en række bemærkninger. På den baggrund opretholder vi vores udkast og træffer derfor følgende afgørelse:

Vores afgørelse

Kommunens afgørelse (påbud) er ikke lovlig.

Vi ophæver derfor kommunens afgørelse (påbud) af 4. april 2016.

Baggrund

S-vej er en privat fællesvej, der ligger i (byzone). Vejen bliver derfor administreret efter reglerne i privatvejslovens afsnit III (om private fællesveje i byer og bymæssige områder), jf. privatvejslovens¹ § 3, stk. 1.

---

¹ Lov om private fællesveje, lovbekendtgørelse nr. 1234 af 4. november 2015.

S-vej er først med lokalplanen fra 2008² kommet i byzone. Den private fællesvej er således udlagt og taget i brug, mens vejen endnu var en privat fællesvej på landet, hvorfor der ikke foreligger godkendelser om disse spørgsmål.

Den østlige del af S-vej er placeret på matr. nr. ø. Vejen ender i et T-kryds, og hvor der enten kan køres nordpå eller sydpå til en ejendom på matr. nr. ap.

Kommunen har på en besigtigelse med K samt politiet vurderet, at der i T-krydsets sving ned mod ejendommen på matr. nr. ap er blevet placeret sten i vejarealet, og som er til fare for trafikken. Og dette da de ligger i det areal, hvor højresvingende køretøjer naturligt befinder sig.

Kommunen har derfor i efterfølgende brev af 4. april 2016 påbudt stenene fjernet straks i medfør af privatvejslovens § 57, stk. 5, jf. stk. 1. I forbindelse med påbuddet har kommunen lagt til grund, at der er udlagt sten på den ibrugtagne del af vejen.

Selvom kommunen efterfølgende – under klagesagen – har oplyst, at den ikke har taget stilling til vejens bredde³, anser den vejudlægget for at være 6,5 meter på det sted, hvor stenene er blevet placeret. Udover selve kørebanen har kommunen tillagt 1,5 meter som rabatareal.

Dette har K benægtet, idet hun har henvist til, at kørebanen er 5 meter bred, og at de sidste 1,5 meter ikke er rabatareal, men alene udlagt vejareal⁴.

Hvad Vejdirektoratet kan tage stilling til

Vi kan alene tage stilling til, om en kommunes afgørelse er lovlig (retlige spørgsmål), men ikke til kommunens skøn (vurderinger) inden for lovens rammer. Dette fremgår af privatvejslovens § 87, stk. 2.

Vi kan derfor ikke tage stilling til, hvorvidt en afgørelse er rimelig eller hensigtsmæssig, herunder om det er rimeligt, at genstande på en privat fællesvej af kommunen anses for at være til ulempe for færdslen på vejen.

Vejdirektoratet kan endvidere tage stilling til, om kommunen har overholdt almindelige forvaltningsretlige principper og regler, herunder bestemmelserne i forvaltningsloven⁵, i forbindelse med en afgørelse truffet efter vejlovgivningen⁶. Men vi kan ikke tage stilling til, om kommunen har iagttaget god forvaltningsskik.

---

² Mariagerfjord Kommunes Lokalplan om boligområde ved S – Tillæg nr. 4 til Hobro Kommuneplan.

³ Jf. kommunens e-mail af 6. marts 2017.

⁴ Rabatarealet ligger hen som græsareal.

⁵ Lovbekendtgørelse nr. 433 af 22. april 2014.

⁶ Vejloven og privatvejsloven.

Vi kan heller ikke tage stilling til privatretlige forhold eller til forhold, som ikke er reguleret i vejlovgivningen (her privatvejsloven).

Privatvejslovens bestemmelser

Færdselsregulerende foranstaltninger

Grundejerne må ikke foretage ændringer ved en privat fællesvejs indretning eller anlæg, afspærre vejen eller etablere eller ændre foranstaltninger med henblik på regulering af færdslen uden kommunens og politiets godkendelse, jf. færdselslovens⁷ §§ 92, 92 a og 100. Dette fremgår af privatvejslovens § 57, stk. 1.

Er foranstaltningen til ulempe for færdslen, kan kommunen eller om nødvendigt politiet fjerne foranstaltningen for den pågældendes regning uden forudgående påbud. Dette fremgår af privatvejslovens § 57, stk. 5.

Særlig råden over vejareal

På arealer, der er privat fællesvej, kræver det kommunens godkendelse varigt eller midlertidigt at anbringe affald, materiel, materialer, løsøre, genstande, ikke-indregistrerede køretøjer, skure, skurvogne, containere, boder, automater, skilte, hegn el.lign. Dette fremgår af privatvejslovens § 66, stk. 1, nr. 1.

Er det anbragte til ulempe for færdslen, kan kommunen eller i påtrængende tilfælde politiet fjerne det anbragte for den pågældendes regning uden forudgående påbud. Dette fremgår af privatvejslovens § 66, stk. 5.

Offentligretlig tilladelse

En godkendelse eller en tilladelse efter § 57, stk. 1, og samme lovs § 66, stk. 1, er udtryk for, at almene, offentlige hensyn ikke er til hinder for det ansøgte, og indebærer ikke rettigheder i forhold til vejens ejer og de vejberettigede. Dette fremgår af privatvejslovens § 56, stk. 1.

Vores vurdering

Hvilken bestemmelse finder anvendelse?

K har anfægtet, at hun med de udlagte sten på vejarealet regulerer trafikken.

Vi kan hertil oplyse, at bestemmelserne i privatvejslovens § 57 finder anvendelse i de tilfælde, hvor der er placeret genstande på en privat fællesvej, og som har til formål at regulere trafikken, eksempelvis ved få trafikanterne til at køre uden om et bestemt område, køre med nedsat hastighed mv.

Bestemmelsen i privatvejslovens § 66 finder derimod anvendelse på en råden, som ikke regulerer eller har til formål at regulere færdslen på vejen, eksempelvis udnyttelse af vejen til oplag af byggematerialer i forbindelse med renovering af en nærliggende ejendom, etablering af udstilling, afholdelse af vejfest mv.

---

⁷ Lovbekendtgørelse nr. 1386 af 11. december 2013 om færdselsloven (med senere ændringer).

I den konkrete sag må vi lægge til grund, at stenene er blevet placeret med det formål at forhindre, at der bliver kørt på det omhandlede areal. Stenene skal endvidere tjene til beskyttelse af en nærliggende nyplantet hæk.

Kommunen har dermed benyttet den korrekte bestemmelse i privatvejsloven.

Kommunens behandling af forhold omfattet af § 57, stk. 1

Ved behandling af en ansøgning efter privatvejslovens § 57, stk. 1, skal kommunen tage stilling til, om almene, offentligretlige hensyn – først og fremmest hensyn til den almene trafik og vejtekniske hensyn – taler imod en tilladelse til at etablere en færdselsregulerende foranstaltning på en privat fællesvej.

Hensigten med privatvejslovens § 57, stk. 1, er således at sikre, at grundejerne ikke uden kommunens og politiets godkendelse afspærrer eller på anden måde regulerer trafikken på en privat fællesvej i byområde.

Det er tillige kommunen – som vejmyndighed – der tager stilling til spørgsmål efter § 57, og det beror i den forbindelse på den enkelte kommune, om det er kommunalbestyrelsen, teknisk udvalg eller forvaltningen, der skal tage stilling til spørgsmål, herunder træffe afgørelse, efter denne bestemmelse⁸.

Vi finder derfor ikke grundlag for at kritisere Mariagerfjord Kommune for at lade forvaltningen træffe afgørelse i forhold, der er omfattet af privatvejsloven.

Finder privatvejsloven anvendelse?

Vi har noteret os, at stenene er blevet placeret på kanten mellem køresporet og græsarealet, jf. det indsendte foto, der med grønt viser, at stenene er placeret inden for vejudlægget.

Privatvejslovens bestemmelser i kap. 10, herunder §§ 57 og 66 m.fl., om forskellige former for råden over private fællesveje, finder kun anvendelse på den anlagte og/eller ibrugtagne del af det udlagte vejareal.

Spørgsmålet om, hvilken del af arealet, der alene kan anses for udlagt – og dermed ikke ibrugtaget eller anlagt – er umiddelbart et privatretligt spørgsmål mellem vejejereren og de vejberettigede.

Hvis ikke ejeren af vejarealet vil anerkende, at der er tale om ibrugtaget areal, men alene om udlagt areal, må kommunen som vejmyndighed – i de tilfælde, hvor den ønsker at foretage en regulering af forhold på arealet i henhold til privatvejslovens bestemmelser – vurdere, om den har tilstrækkeligt grundlag for at anse det pågældende areal som ibrugtaget vejareal.

Ud fra sagens oplysninger, herunder de indsendte fotos af krydset, kan vi ikke lægge til grund, at kommunen har et sådant tilstrækkeligt grundlag. Udover at vejejereren ikke vil an-

---

⁸ Og det selvom der i lovens § 57 er angivet "Kommunalbestyrelsen".

erkende rabatarealets status som ibrugtaget, foreligger der ingen andre oplysninger, der peger på, at arealet er ibrugtaget som vejareal, eksempelvis a) oplysninger fra Geodatastyrelsen, b) en dom, der fastsætter vejens bredde og hvilken del der er ibrugtaget som rabatareal eller c) tidligere (vedligeholdelses-)afgørelser fra kommunen, der fastlægger, hvilken del af vejen, der alene er udlagt areal.

Det forhold, at kommunen har henvist til kommunens lokalplan 16/2008⁹ ændrer ikke på dette.

Af lokalplanens § 8.4. fremgår det alene, at den omhandlede vej skal udlægges i mindst 6,5 meter med en kørebanebredde på mindst 5 meter og med en rabat i en bredde på mindst 1,5 meter. Da lokalplanen imidlertid alene er en rammelovgivning, regulerer den ikke, om rabatarealet mindst 1,5 meter er blevet anlagt/ibrugtaget.

Bestemmelsen i lokalplanens § 8.4. ses endvidere ikke at opfylde kravene i privatvejslovens § 43.

De indsendte fotos af de matrikulære forhold giver heller ikke anledning til at ændre denne opfattelse. Vi har i den forbindelse lagt vægt på, at det areal, der ikke er kørebaneareal, fremstår med grønt, og at der derfor ikke umiddelbart kan skelnes klart mellem udlagt og ibrugtaget rabatareal.

Det skal endvidere bemærkes, at Vejdirektoratet ikke er bekendt med regler, hvorefter en vejmyndighed uden videre kan tillægge 1,5 meter brede rabatarealer til private fællesveje, enten i den ene side eller på begge sider af vejen¹⁰.

Det forhold, at kommunen har henvist til den seneste historik¹¹ omkring færdsels afvikling på vejstrækningen samt væksten i græsset mod vejen, ændrer ikke på ovennævnte. Vi har i den forbindelse lagt vægt på, at kommunens nye oplysninger ikke er af en sådan karakter, at de kan sidestilles med matrikulære oplysninger, dom eller ældre vedligeholdelseskendelser, jf. ovenfor. Oplysningerne sandsynliggør derfor fortsat ikke, at arealet er ibrugtaget, og at kommunen således kan administrere det som et ibrugtaget vejareal.

Kommunens oplysninger om, at den fortsat skønner, at arealet er ibrugtaget, ligesom den administrerer rabatter som vejareal, ændrer heller ikke på ovenstående. Og dette da vi også stadig må konstatere, at vejejer fortsat ikke vil anerkende, at arealet er ibrugtaget som vejareal.

Da vi således ikke kan lægge til grund, at kommunen har tilstrækkeligt grundlag for at administrere det omhandlede areal som ibrugtaget rabatareal, finder privatvejslovens bestemmelser, herunder § 57, stk. 1, derfor ikke anvendelse i den konkrete sag.

---

⁹ Jf. kommunens e-mail af 11. september 2015.

¹⁰ Jf. kommunens e-mail af 23. december 2016.

¹¹ Perioden 2009-2016.

Vores afgørelse

Kommunens afgørelse (påbud) er ikke lovlige.

Vi ophæver derfor kommunens afgørelse (påbud) af 4. april 2016.